

Kyrkliv i
ALVESTA FÖRSAMLING

nummer 4 2020

**TEMA: SORG
OCH HOPP**

När livet inte blir som vi har tänkt oss...

Emellanåt blir inte heller döden som vi tänkt oss. Och kanske inte heller det viktiga avskedet av den som ligger för döden.

Behovet att få ta avsked av en död människa är kanske ett av våra starkaste mänskliga behov. Så har det varit genom alla tider, i alla kulturer. Formerna och riterna för avsked har sett olika ut, men det viktigaste har varit att just få ta avsked. Människor som funnits i vårt sammanhang, i vår närhet, får inte bara försvinna. Vi måste få en chans att ta farväl.

Under detta år har många av oss tyvärr inte fått möjlighet att ta farväl av nära grannar, goda vänner eller långväga släktingar. Pandemin har hindrat oss från att få det viktiga avslutet.

Någon har inte fått besöka sin sjuka mamma på äldreboendet. Någon fick inte vara med de sista timmarna. Ytterligare någon fick inte närvara vid begravningen av en arbetskamrat. Det finns i år så mycket sorg över det som inte blev som det var tänkt. Sorg över allt som "missades" p g a pandemin.

Denna Allhelgonahelg blir därför annorlunda och kanske viktigare än någonsin. Att äntligen få komma till kyrkan och tillsammans få fira en gudstjänst där vi minns de vi mist under året känns som en slags upprättelse. Det får bli detta årets sätt att hantera de avsked som vi blev snuvade på.

För det finns en sådan styrka i att *tillsammans* få sörja och sakna. Att dela minnen och känslor. Men också att bara få sitta bredvid andra i kyrkbänken, som man utan att egentligen veta om det, antagligen delar samma erfarenhet av död, sorg, saknad och tomhet med – ger en känsla av att man inte är ensam.

Och vet ni, vi är inte ensamma.

Vid varje konfirmation i vår församling, får konfirmanderna med sig följande ord ut i livet – och i denna tid vill jag även skicka dem orden med er alla:

*Du är aldrig ensam
Du är alltid älskad
Du är alltid väntad och
välkommen i kyrkan.*

Så välkommen att dela gemenskapen med oss under Allhelgonahelgen!

**Elisabet Cárcamo Storm,
kyrkoherde Alvesta församling**

elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

**SPORTDISCO
för Prästängsskolan!
i Alvesta församlingshem
fredag 13/11
F-1 17.00-18.00
2-3 18.30-20.00**

Försäljning av dricka, godis och chips!
OBS! Begränsat antal platser pga Covid-19.
Anmälan görs till helena.kronstrand@svenskakyrkan.se. Ange namn och årskurs.
20 kr inträde!
Arr: Tjejgruppen år 2.
Alla pengar går till välgörenhet!
Först till kvarn!

Julstugor i Alvesta församlingshem!

**Torsdag den 26/11-20 och
måndag den 30/11-20 kl 17.00**

Pyssel, julgröt och smörgås
OBS! Begränsat antal platser på grund av Covid-19. Anmälan görs till helena.kronstrand@svenskakyrkan.se
Ange datum och namn på er som vill delta.

Först till kvarn!

Ipads till Högåsen

Och ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det (Joh 1:5)

Under coronapandemin har de som tillhör en riskgrupp drabbats hårdare än övriga. Den sociala gemenskapen som man kanske är van vid har reducerats kraftigt och i vissa fall helt skurits av. Diakonala teamet har inte heller kunnat göra de hembesök som vanligtvis görs. **För att sprida ljus i denna märkliga tid, har vi haft möjlighet att skänka några Ipads till servicehuset Högåsen, så att de boende kan få en meningsfull och rolig sysselsättning.** De får möjlighet att följa oss på sociala medier, där vi visar verksamheten och sänder en del gudstjänster/andakter. Detta kan också innebära att de enklare kan få kontakt med sina nära och kära. Personalen på Högåsen var oerhört tacksamma för denna gåva och vi väntar med spänning på hur detta har tagits emot av de boende hälsar Malin, ansvarig diakonala teamet.

Julgran skänkes?

Finns det någon som vill skänka en julgran, som ska stå utanför Alvesta kyrka? Granen bör vara ca 6 meter hög och den står där under advents- och jultiden. Har du möjlighet att skänka församlingen en gran så blir vi mycket tacksamma. Kontakta vaktmästare Johan Björkquist, tel 0472-17791.

Förra årets gran skänktes av Jan-Olof Johansson med familj, från Högahult.

Antonia Leander Edh, sommarjobbare i församlingen, har målat denna dekoration till Skogskyrkan i samband med ombyggnaden och renovering.

Ett samtal på kyrkogården gör gott!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Allhelgonahelgen är en känslösam tid men också väldigt hektisk för oss vaktmästare. Allt ska verkligen vara tiptop och perfekt på kyrkogårdarna den dagen då alla kommer för att besöka gravarna. Alla besökare ska få en värdig och fin bild av sina anhörigas viloplats, säger Pasi Reis.

Det är sex år sedan Pasi började arbeta som vaktmästare i Alvesta församling. Han har jobbat på flera kyrkogårdar, men numera är hans arbetsplats i första hand Hjortsberga kyrka och kyrkogård och Kvenneberga kyrkogård.

Många samtal

– Det är väldigt trevligt och givande att träffa alla människor som kommer till kyrkogården. Jag möter både sorg och glädje. Många vill berätta om sina minnen av den döde. En del har anknytning till kyrkan och vill prata om det. Några har synpunkter på gravplatsen, både ris och ros. De undrar varför det ser ut på ett visst sätt. Jag brukar förklara att det är gravrättsinnehavaren som bestämmer hur det ska se ut på gravplatsen.

Pasi säger att det verkar som att det gör folk gott att få prata med honom en stund. Ibland är det kanske till och med enklare att prata med en främling, menar han.

– Det ger mig lika mycket att prata med dem. Jag har själv drabbats av sorg och vet att det ibland kan kännas bra att få prata med någon som lyssnar och förstår hur det känns.

En myrstack

Veckan innan allhelgonahelgen pågår intensivt arbete på kyrkogårdarna och Pasi beskriver det som en myrstack där fullt med folk springer omkring för att göra det extra vackert. Det ska inte bara göras fint inför helgen, det är också mitt i lövsäsongen och då kan det bli svårt att hinna med att stanna upp och prata.

– Jag försöker ändå alltid ta mig tid om jag märker att någon verkligen behöver ett samtal. Det som berör mig mest är den ensamhet jag upplever att många lever i. Det märks ganska snart när vi pratar, om det är en ensam person, och då känns det extra bra att få den stunden tillsammans.

Begravningar

En annan viktig del i en vaktmästares vardag är att arbeta på begravningsgudstjänster. Hälsa välkommen, se till att ljud och ljus fungerar och ha koll på ifall någon behöver hjälp att ta sig fram i kyrkan, är en del av arbetsuppgifterna.

– Min uppgift är att medverka till ett så fint och värdigt avsked av den avlidne som möjligt. Ibland när jag sitter där längst ner i kyrkan under själva förrättningen kan jag bli väldigt berörd. Det kan vara något som sägs i ett tal eller musiken som spelas. Dock försöker jag att lägga bort tankarna på jobbet när jag kommer hem.

Tankar på döden

– Jag tänker ganska ofta på döden och är nog lite rädd för den. Samtidigt känner jag att det inte behöver vara så dramatiskt. Man ses igen. Det vore konstigt annars om vi alla, så olika som vi är till sätt och känslor, fanns här utan anledning. Vore det inte någon mening med det, skulle vi lika gärna kunna vara likadana allesammans.

Pasi har funderat på hur han vill ha det efter sin död, men inte skrivit ner det i Livsarkivet.

– Jag var med när min pappa tog sitt sista andetag och kände att det bara fanns ett skal kvar när han var död. Så de får göra vad de vill med min kropp, men jag vill donera mina organ och jag vill kremeras.

Det bästa med jobbet

– Det bästa är att få arbeta utomhus i en vacker miljö. Att jag får träffa så många olika människor. Både helt nya bekantskaper men också de som kommer hit ofta och som jag vet vad de heter. Det är viktigt att lära sig människors namn, det blir mer personligt då, säger Pasi och skyndar iväg för att hjälpa ett par att hitta en fin gravplats till sin anhörige. Också det en del av en vaktmästares vardag. ■

Respektfullt och värdigt att gräva gravar

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Döden är en naturlig del av livet, och inget jag tänker på särskilt mycket, trots att jag arbetar på kyrkogårdarna och med begravningsgudstjänster, säger Tommy Johansson, vaktmästare i Alvesta församling.

Det är fem år sedan Tommy bytte inriktning i sitt arbetsliv, från att ha jobbat med försäljning till att arbeta som kyrkvaktmästare.

– Jag tycker alla människor skulle få chansen, någon gång i livet, att få prova på det här yrket. Många skulle må bra att få arbeta med människor, utan att känna sig pressade att nå ett visst ekonomiskt resultat.

Gräva gravar

Tommys arbetsdagar växlar mellan inomhusarbete och att jobba utomhus på kyrkogårdarna. En viktig uppgift är att gräva gravar, inte bara i Alvestas församling utan även som hjälp i Vislanda, Lödashult, Skatelöv och Torsås bys församlingar.

– Jag fick en bra start, eftersom jag fick gå mina första sex månader bredvid Kjell, som arbetat som vaktmästare i många år, innan han gick i pension. Saker fick ta tid och jag fick växa in i min roll. I början kunde det ta ett par timmar att gräva en grav, vilket idag tar cirka 45 minuter. När jag sitter i grävmaskinen tänker jag ofta på att det är

viktigt att det blir bra och fint gjort. Det får aldrig gå slentrian i arbetet, även om arbetsuppgifterna är vanliga för mig numera.

Jag kan hålla känslorna utanför mitt arbete men jag minns speciellt den gången jag fick gräva graven åt min före chef. Då kändes det mer än vanligt och jag tänkte när jag höll på att jag skulle göra det fint för honom.

Får ofta beröm

Tommy arbetar också med förrättningar, som dop, vigslar och begravingar.

– Den första begravningen jag tjänstgjorde på var en granne till mina föräldrar, där jag kände både honom och familjen väl. Det kändes tryggt på något sätt. Jag är lättrodd och det händer ofta att jag får tårar i ögonen på begravingar jag arbetar med.

En del i Tommys och de andra vaktmästarnas vardag är att prata med människor som besöker kyrkogårdarna.

– Jag känner många människor i Alvesta, genom att jag jobbat i butik i så många år, och det är en hel del som kommer fram för att fråga om saker och prata minnen. Vi får också ofta beröm för att vi håller fint på kyrkogården. Skogskyrkogården är som en lugn oas för många. ■

FAKTA OM GRAVSKICK

I Alvesta är det ungefär lika vanligt med jordbegravning som med kremering med urngravsättning; antingen i en egen gravplats eller minnes- eller askgravlunden. Skillnaden mellan dessa båda gravskick är att minneslunden är helt anonym medan i askgravlunden finns den avlidnes namn på en skylt och de anhöriga får vara med vid gravsättningen. Vid dessa båda gravskick finns ingen gravrättsinnehavare utan det är en gemensam plats, som kyrkogårdsförvaltningen sköter.

FAKTA OM GRAVRÄTTSSINNEHAV

Att vara gravrättsinnehavare innebär att man har rätt att nyttja en viss gravplats inom en offentlig begravningsplats. En gravplats kan ha en eller flera gravrättsinnehavare. Finns det flera gravrättsinnehavare så skall de fatta alla beslut gemensamt och inte var för sig.

Som gravrättsinnehavare har man vissa rättigheter och skyldigheter som man bör vara medveten om.

FAKTA OM BEGRAVNINGSAVGIFTEN

Avgiften gäller för alla som är folkbokförda i områden där Svenska kyrkan sköter begravningsverksamheten. Begravningsverksamheten är omgärdad av en särskild lagstiftning (Begravningslagen SFS 1990:1144). Här finns regler för gravplatser, krematorier och gravsättning mm. Bland annat gäller en längsta tid mellan ett dödsfall och begravning/kremeration om en månad. En urna ska gravsättas inom ett år efter kremeration. För begravningsavgiften har man rätt till gravplats (i 25 år), kremeration, gravsättning, vissa transporter och ceremonilokal utan religiösa symboler. Läs mer på vår hemsida www.svenskakyrkan.se/alvesta

Att ta farväl

– Hur man än väljer att göra, gör man rätt, när det handlar om att ha en bisättning för avlidna eller ej. Ungefär 20% av alla anhöriga väljer att ta ett sista farväl innan begravningen, säger Lasse Svensson som arbetar som begravningsentreprenör.

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Lasse Svensson har arbetat på Allbo Alvesta begravningsbyrå i åtta år. Först som anställd och numera som likvärdig delägare med Tomas och Ulrica Söderström.

– Jag älskar verkligen mitt jobb. Tänk att få möta så många människor och få möjlighet att hjälpa dem i en svår stund. Eftersom vi äger byrån så bestämmer vi själva hur mycket tid vi vill arbeta och det känns bra. Behöver ett möte ta många timmar så får det göra det. Jag får energi av alla dessa möten och ibland tänker jag för mig själv: -Tänk att få vara med om allt detta, att få dela liv, på arbetstid!

Bisättning och visning

Bisättning kallas det skeende då en avliden person placeras i ett kapell eller dylikt i väntan på begravningsdagen. I samband med bisättningen kan anhöriga få se den avlidna i kistan; formellt kallas det ”visning av avliden”. Det var vanligare förr när man förvarade avlidna i hemmet innan begravningen, men än idag så är det många som håller fast vid seden.

– Vi bokar en tid när vi ska samlas i bisättningsrummet där kistan står. Ibland är det någon som läser något, det kan spelas musik eller så sitter man bara tyst. En del sitter och samtalar med varandra om den avlidne. Sen går alla ut och jag går in och öppnar kistan. När det är klart, går jag ut till de anhöriga och berättar, på mitt sätt, hur den avlidne ser ut för att förbereda dem som inte är vana att se en död person. Den avlidne kan vara förändrad, läpparna och naglarna är blå och kroppen är kall. Sen får de som önskar se den döde en sista gång gå in själva för ett farväl. Några har med sig en blomma, andra ett foto eller kanske en

teckning som de vill skicka med den döde. Efteråt säger de flesta att det var bra att få se den avlidna, att det känns bättre inför begravningen att verkligen ha sett och förstått att personen är den som ligger i kistan och verkligen är död.

Empati är viktigt

Lasse beskriver sig själv som blödig, men samtidigt så menar han att om man inte har förmågan till empati så ska man nog inte hålla på med arbetet som begravningsentreprenör.

– Jag funderade, innan jag började jobba i branschen, hur det skulle vara att se alla döda människor. Visserligen hade jag varit deltidsbrandman i många år och då inte kunnat undvika det, men tänkte det här är annorlunda. Det var det inte. Det är faktiskt märkligt, men jag minns inte ansiktena på de personerna jag tar hand om. Jag tror att det beror på att jag så tydligt känner att det bara finns en kropp kvar, själen är borta och det vi hämtar är bara ett skal.

Nytt visningsrum

I samband med ombyggnaden av Skogskyrkan har det byggts ett nytt vackert bisättningsrum, där det också går att ha borgerliga begravningar om man inte är för många. ■

Askgravlundar på Skogskyrkogården

På Skogskyrkogården finns nu två askgravlundar. Den gamla, som vi kallar "Skogen", eftersom den är tänkt som en skogsdunge med blåbärsris, stensöta och ljung, invigdes 2009. Den nya, som vi kallar "Gläntan", har fått ett annat utseende och har precis tagits i bruk, eftersom den gamla är fullbelagd.

Askgravlund Gläntan.

Askgravlund Skogen.

Nu är renoveringen av Skogskyrkan klar och den nya Skogssalen är vackert inredd i ljusa färger med gröna textilier.

Den stora takkronan uppe i kupolen bidrar fint till helhetsintrycket: en rofylld och stämningsfull samlingsal. Även kyrkbänkarna har fått nya textilier i blågrönt.

På trädstammarna finns namnen på de som är gravsatta i askgravlundan Skogen.

Ett farnväl

Det brinner eldar i lärkträdens grenar
då novembersolen tänt på
Det glöder i boklövens matta
när träden står nakna och grå.

Så brinner en sommar en grönska
fast livet har flytt
Må jag själv så få brinna
när jordlivets dräkt jag bytt.

När ni mina kära då tänder
en minnenas sol för min själ,
vill jag ännu er litet värma
och göra er alla väl.

Text: Christina Cin Wiberg

Spännande månader som trainee

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Carl Sandberg har sommarjobbat fyra säsonger i Alvesta församling och Gustav Spång två. Båda som vaktmästare med utomhusarbete. I september påbörjade 19-åringarna sina anställningar som trainees, och ska fram till juni 2021 vara med och se hur arbetet går till inom olika områden.

Carl har kantor Gunilla Erikson som sin handledare. Det var ett naturligt val eftersom Carl varit orgelelev hos Gunilla i några år och nu valt att få inrikta sig på musik.

– Jag kommer att få spela mycket men också arbeta med inre tjänst som vaktmästare. Det känns bra att få arbeta med kroppen och inte bara med huvudet. Att jobba med inre tjänst innebär att jag får vara med och göra iordning kyrkan inför gudstjänster och förrättningar, något jag trivs med att göra.

Barngrupper

Gustavs handledare är Christina Elmersson som arbetar som pedagog. Gustav kommer att prova på de flesta tjänster som finns i församlingen, i olika block, under sina månader som trainee.

– Jag är just nu med Christina i hennes barngrupper årskurs F-6. Det är en annorlunda erfarenhet för mig, jag har inte umgåtts så mycket med barn i den åldern tidigare. De är spontana och nyfikna och har tagit emot mig väl. Jag tror att barn i den åldern är mer accepterande än vad äldre är.

Sorgesamtal

Carl har fått följa prästen Elisabet i hennes arbete. Bland annat har han varit med på ett besök hos familj för ett sorgesamtal, innan begravningen av deras anhörige.

– Det var väldigt intressant att få vara med. Familjen berättade minnen och det var en fin stämning. Det var nästan som de läste en saga om den avlidne. Vi fick fika också, säger Carl med ett leende.

Carl fick även möjlighet att vara med på just den begravningen och tycker att griftetalet som Elisabet höll, sammanfattade vad de hade hört från familjen mycket bra.

Bakom kulisserna

Gustav kommer att få följa prästen Annesophies arbete och det ser han fram emot.

– Jag har ju känt Annesophie i flera år eftersom hon varit en av mina ledare när jag var ungdomsledare. Det ska bli spännande att se vad som händer bakom kulisserna. Hoppas att Covid-19 snart är över, jag vill gärna jobba med Malin och diakonigruppen också.

Framtidsplaner

Carl säger att han inte har en aning om vad han vill bli men hoppas att han vet det när traineeperioden är över.

– Just nu känner jag att vaktmästarjobbet skulle passa mig bra. Jag är inte säker på att jag vill bli kantor, jag tycker om att spela men sång är inget för mig.

Gustav instämmer när det gäller sången.

– Jag gör vad som helst, bara jag slipper sjunga. Det är helt enkelt inte min gåva, säger han och skrattar.

Medverkar vid allhelgonahelgen

Under allhelgonahelgen kommer både Carl och Gustav att tjänstgöra i kyrkorna då det är öppet hus.

– Jag ser fram emot att prata med dem som kommer till kyrkan. Det är skönt att våga prata om känslor, kanske leder ett samtal till att någon mår bättre sen, säger Carl.

– Döden är inget jag ser fram emot, men samtidigt säger jag som min mamma: det är ju ingen mening att leva nu om vi inte sen får träffa de vi har förlorat. Jag tror inte det blir svart när man dör, säger Gustav.

– Jag försöker att inte vara rädd för döden. Jag tror inte det är slutet på allt, jag tror man blir något större. Det är viktigt att våga prata om döden. Jag tycker att det är så fint att prästerna har vit stola, inte svart, på begravningar. För vitt är hoppets färg, säger Carl. ■

Allhelgonahelg – tid för sorg, saknad, men också gemenskap, hopp och ljus

I år ser allhelgonahelgen annorlunda ut i vår församling. På grund av pandemin och smittorisken, som tyvärr fortfarande hänger över oss, kommer vi att fira "coronasäkra" gudstjänster. För oss är det viktigt att alla som önskar besöka en gudstjänst under denna speciella helg ska få möjlighet att göra det.

Vi kommer som vanligt att bjuda in alla, som mist en anhörig under året, till en minnesgudstjänst där namnet på den avlidne läses upp. Dessa gudstjänster kommer inte att vara offentliga, eftersom vi då inte kan garantera max 50-gränsen.

Givetvis inbjuder vi också till "öppna" offentliga minnesgudstjänster, dit alla ni andra är varmt välkomna. De öppna, offentliga gudstjänsterna i år firas enligt följande:

MINNESGUDSTJÄNSTER Lördag 31/10:

Hjortsberga kyrka kl 14. Ulrika Runesson, Ulrica Carlberg, sång, Johan Runesson, gitarr och sång. *Annesophie Färdigh*
Lekaryds kyrka kl 18.30. Philip Cárcamo, sång. *Elisabet Cárcamo Storm*

MINNESGUDSTJÄNSTER Söndag 1/11:

Skogskyrkan kl 14. Linda Pettersson, sång. *Annesophie Färdigh.*
Härlöv kyrka kl 15.30. Linda Pettersson, sång. *Elisabet Cárcamo Storm*
Alvesta kyrka kl 17. Linda Pettersson, sång. *Annesophie Färdigh*

Under **fredagen den 30 oktober** håller vi öppet i tre av våra kyrkor. Välkommen att besöka våra **allhelgonacaféer!** Vi bjuder på hembakade kringlor och kaffe.

Personal ur Diakonala Teamet finns på plats i kyrkorna för både samtal och gemenskap. Möjlighet att köpa gravljus finns.

Skogskyrkan och nya Skogssalen kl 11.00-19.00

Stilla musik spelas (ca 15 min) kl 11 & 12.
Musikstund med diktläsning kl 17 & 18

Alvesta kyrka kl 11.00-17.00

Stilla musik spelas (ca 15 min) kl 12, 14 & 15.

Hjortsberga kyrka kl 11.00- 16.00

Stilla musik spelas (ca 15 min) kl 13, 14 & 15

Under **söndagen den 1 november** bjuder vi in till gudstjänsten **"När sorgen drabbar"** – en temagudstjänst om att möta och hantera sorg.

Philip Cárcamo, sång. Mattias Welin, bas. Gunilla Erikson, orgel & piano.
Idé & manus: Helena Kronstrand och Elisabet Cárcamo Storm
Vi dubblerar gudstjänsten, så att fler ska få möjlighet att närvara:

Lekaryds kyrka kl 17.30 samt kl 19.00

Den stora kärleken. Och sorgen...

Livet har farit hårt fram med Mariann. Men hon fann till sist sitt livs kärlek i Nisse. Och miste honom i november förra året.

– Nisse var en väldigt rolig person, snäll och omtänksam. En riktigt go människa. Vi delade samma intressen: idrott, skog, natur och bärplockning. Det var vårt liv.

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Mariann föddes i en liten by som heter Fälltjäl, 5,5 mil väster om Örnsköldsvik. Sin utbildning gick hon i Sundsvall där hon läste till röntgensjuksköterska.

– Jag tyckte det var så intressant med tekniken och jag har verkligen fått lära mig hur en människa ser ut inuti.

Flytten söderut

Efter ett kort äktenskap, där de båda barnen Lena och Henrik föddes, flyttade Mariann och barnen söderut och hamnade hos en ny kärlek i Stojby.

– Vi levde tillsammans i 18 år. Under den tiden arbetade jag bland annat som sjuksköterska med palliativ vård på Lugnet i Växjö. Man visste att de som kom dit, gjorde det för att dö. Vissa händelser därifrån sitter som klister i minnet. Trots det trivdes jag väldigt bra. Vi hade ett fint arbetsklimat och det var bra kollegor.

Till Ljungby lasarett

En dag träffade Mariann en av cheferna på Lugnet. Han hade sökt jobb på sjukhuset i Ljungby och visste att det fanns lediga tjänster på röntgenavdelningen där.

– Han tyckte att jag skulle följa med dit. Jag låg vaken några nätter och funderade, tänkte att min röntgenkarriär egentligen var över. Jag visste knappt var Ljungby låg. Men när jag kom dit var det klippt, säger Mariann med ett leende, och sedan dess har jag arbetat som röntgensjuksköterska.

Ljungby lasarett fick en magnetkamera, till och med före Växjö, berättar Mariann.

– Det var revolutionerande, en helt ny undersökningsmetod där man kunde se alla mjukdelar och vävnader!

Mötte kärleken

För 21 år sedan, i november 1998, möttes Mariann och Nisse i Växjö folkets park. De hade sett varandra tidigare och dansat, men den där kvällen klickade det till och de blev kära i varandra. Mariann flyttade till Nisses hus i Alvesta.

– Nisse är den som betytt mest för mig, inte minst när min dotter begick självmord. Hon hade mått dåligt sedan tonårstiden och gjorde ett självmordsförsök året innan hon dog. Jag gick i terapi länge efteråt men det var Nisse som stöttade mig mest.

Sjukdomstiden

Nisse drabbades av prostatacancer för flera år sedan, men den hölls i schack med hormoner och strålning och han hade inga symptom. I september förra året klagade han över att han var så trött. Mariann upptäckte att han var gul i ansiktet och ögonvrårna, och vid den ordinarie 6-månaderskontrollen upptäcktes det att Nisse värden blivit dåliga.

– Först trodde de att värdena visade fel och bestämde att ta om dem ett par veckor senare. Då hade de stigit ännu mer. Allt gick så snabbt. Det var fruktansvärt. Vid nästa provtagning var värdena skyhöga. Urologen berättade att läget var mycket allvarligt. Vi hade bestämt att åka och hälsa på Nisses barn och barnbarn i Linköping, men när det var dags sa han att han inte orkade. Jag insisterade och sa att han måste träffa dem. Jag körde och Nisse sov mesta delen av resan. Det blev en fin och mysig helg, men sorglig, för alla insåg hur sjuk han var. Veckan efter tog alla ledigt och kom ner till Alvesta och var med oss. Jag kunde ägna mig 100% åt Nisse medan de tog hand om allt det praktiska. En kväll la Nisse armen om mig och sa:

– Är det slut nu Marianne? Jag svarade ”ja, jag tror det”. Då undrade han hur lång tid han hade kvar och jag sa att jag inte visste, men troligen bara några veckor. Men det blev bara en vecka till, och den 9 november 2019 somnade han in. Allt gick så fort. I september var vi ute och cyklade tre mil och i november var han borta.

Sorgegruppen Leva vidare

– Jag läste om Alvesta församlings Leva Vidare-grupp i tidningen Kyrkliv och när Elisabet kom på hembesök

Till dig som förlorat en livskamrat!

frågade jag henne om jag kunde vara med där. Hon sa att jag skulle bli inbjuden till en grupp. Vi blev tre kvinnor som träffades under våren tillsammans med Elisabet och Malin. Jag längtade dit varje gång. Sen blev det kaos. Pandemin kom och allt ebbade ut. Det blev inget avslut. Så jag fortsatte att ringa de båda andra kvinnorna och en av dem, Karin, träffar jag fortfarande en gång i veckan.

Mariann känner att det är bra att träffa andra i samma situation. Man sörjer på olika sätt och det är skönt att kunna prata med någon som förstår.

– Jag har råkat ut för att folk jag känner gått över till andra sidan gatan för att slippa möta mig eftersom jag har sorg.

Livet idag

Mariann är fysiskt aktiv varje dag. Antingen cyklar hon långa rundor eller så promenerar hon. Som ung orienterade hon och det har hon tagit upp igen.

– Jag deltog i Veteran-OL för några veckor sedan vid Hanaslöv, och jag hittade alla kontroller! Det är skönt att hålla på med orientering, då kan jag fokusera bara på det. När jag cyklar eller går hinner minnena ifatt mig hela tiden. Snart ska jag åka till Bornholm med ett gäng för att orientera, det ska bli så roligt.

Mariann har nyligen flyttat från huset till en lägenhet i centrum. Det har varit tufft att flytta.

– Vi hade gjort så fint och precis renoverat klart när Nisse blev sjuk. Det som håller mig uppe nu är att jag har en massa foton sparade från vår tid tillsammans.

Vägen in i kyrkan

– Jag var nog mest en ströbesökare i gudstjänster tills en gång när det var Alvestayra och jag såg ett stort tält på torget. Jag gick in och där var fullt med barn och vuxna och jag fick veta att gudstjänsten Himlalliv skulle firas. Det var så härligt att se alla barnen. Efter det har jag varit i kyrkan flera gånger när det har varit Himlalliv. ■

Att bli lämnad ensam är en stor sorg. Det kan vara svårt att finna mening i och tro på livet efter att ha mist sin livskamrat eller nära anhörig. Sorg väcker många känslor i oss. Att dela sorgen med någon annan kan vara till hjälp för att komma en bit på vägen genom sorgen.

Har du sorg som du vill samtala kring är du varmt välkommen att kontakta oss.

Vi brukar bjuda in till samtalsgruppen *Leva Vidare* när någon förlorat sin livskamrat, men på grund av Covid-19 träffas vi inte i grupp just nu. Det får anstå tills längre fram.

Tillsvidare är du **varmt välkommen att kontakta Malin, diakoniassistent, eller prästerna Elisabet och Annesophie**. Deras kontaktuppgifter hittar du nedan.

Vi finns för dig!

Malin,
tel 177 80

Elisabet,
tel 177 86

Annesophie,
tel 177 98

Vi har ett resultat!

Din medlemsavgift möjliggjorde bland annat det här under 2019:

1326 barn och ungdomar besökte församlingens barn och ungdomsverksamheter

16 hushåll med barn 0-19 år fick under året ekonomiskt stöd.

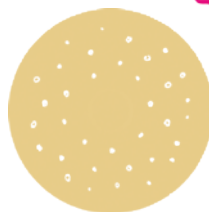

10126 personer deltog i årets gudstjänster.

Kyrkans körverksamhet inkluderade 44 barn i två barnkörer och 65 vuxna i två vuxenkörer.

57 barn döptes.

Under mässor har vi delat ut 2872 oblater.

6 musikevenemang i kyrkan lockade 790 besökare.

60 personer bekräftade sitt dop genom konfirmation.

FÖRSTA HJÄLPEN VID SORG

Konkreta tips som gör det lättare att finnas där för någon som sörjer. Ingen människa ska behöva vara ensam i sin sorg. Därför har Svenska kyrkan samlat tankar och konkreta tips som gör det lite lättare för oss som medmänniskor att finnas där för någon som sörjer. Sorg kan inte botas, men genom att dela den kan sorgen göras mer uthärdlig.

- Ta ansvar för kontakten: Lägg inte ansvaret för kontakten på den sörjande.
- Ta initiativ.
- Visa närvaro.
- Bryt tystnaden.
- Kom ihåg sorgen: När omvärlden går vidare är det lätt att tro att sorgen gått över, men många upplever det snarare tvärtom, att sorgen bara blir värre.
- Ha tålmod: Varje sörjande har sin egen sorgprocess.
- Uppmärksamma årsdagen: Årsdagar är alltid jobbiga, även efter 29 år.
- Fortsätt att minnas: Var inte rädd för att prata om personen som dött, titta på fotografier och dela minnen med varandra.
- Ge utrymme: Det är viktigt att vi låter den närmast sörjande vara i fokus och undviker att ta över med våra egna minnen och känslor.
- Hjälptill i vardagen
- Besök en minnesplats: Vi kan följa med den sörjande dit för att minnas tillsammans.

Lär mer på www.svenskakyrkan.se/sorg/forsta-hjalpen-vid-sorg

Bli medlem i Svenska kyrkan du också!

Svenska kyrkan i Alvesta betyder kyrkor, gudstjänster, körer, musik – men också ett stort socialt arbete. Dit hör till exempel stöd till hemlösa och utsatta, besök hos gamla och sjuka och jourhavande präst. Ungdomsgrupper och samtalsgrupper för människor i sorg. Som medlem är du med och gör allt detta möjligt.

Ja, jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

- Jag är döpt i Svenska kyrkan
- Jag är döpt i en annan kristen kyrkas ordning Namn: .....
- Jag är inte döpt, men vill bli medlem och önskar undervisning om dop Personnummer .....
- Jag är konfirmerad i Svenska kyrkan Adress: .....
- Jag är konfirmerad i en annan kristen kyrka Postnr och ort .....
- Telefon: .....
- E-post: .....

FRISVAR

ALVESTA FÖRSAMLING
SVARSPOST 20594367
358 01 VÄXJÖ

KONFIRMANDER I HJORTSBERGA KYRKA

LÖRDAGEN DEN 30 AUGUSTI 2020

Konfirmationspräst: Elisabet Cárcamo Storm
Pedagoger: Christina Elmersson, Markus Stenkilsson
Ungdomsledare: Moltas Alldén, Hannes Wallin, Ellen Karlsson,
Alice Tiinus, Ludwig Wibler, Mattias Karlsson
Kantor: Gunilla Erikson

Överst rad 1: Anton Wibler, Vilhelm Kvennefeldt, Julia Zebik, Gustav Fransson, Melker Wulkan, Jakob Stallgård, Elliot Pedersen, Mikaela Ahlgren, Max Petersson
Rad 2: Christina Elmersson, Anton Broqvist, Edvin Thorstensson, Tilda Gadd, Emmie Tietz, Linnea Velinder, Alwa Lundborg, Wilma Ericsson, Felicia Blomqvist, Ellie Odin, Axel Magnusson, Elisabet Cárcamo Storm
Rad 3: Moltas Alldén, Emilia Lindberg, Hanna Claesson, Ebba Nilsson, Arvid Johnsson, Hanna Glimsjö, Klara Svensson, Stina Lindkvist, Markus Stenkilsson
Rad 4: Hannes Wallin, Ellen Karlsson, Alice Tiinus, Ludwig Wibler, Mattias Karlsson, Gunilla Erikson

Foto: Göran Sundh/Öjaby Fotografiska

KONTAKT

Kyrkliv i ALVESTA FÖRSAMLING

Utges av: Alvesta församling
Ansvarig utgivare: Elisabet Cárcamo Storm
Tel. 0472-177 86
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se
Redaktör Ulla Sigfridsson

Produktion: Löwex Trycksaker AB
Omslagsfoto: Ulla Sigfridsson
Upplaga: 5100 ex
Tryck: Lindströms Tryckeri, Gemla
Distribution: Point Logistik

ÅK KYRKBIL

Om du inte kan ta dig till kyrkan på annat sätt kan du boka kyrkbil till vissa gudstjänster, se information på gudstjänstsidan. Det kostar inget att åka kyrkbil. Bokning görs senast 1,5 timme före gudstjänsten direkt hos Alvesta taxi på tel 19100 och hållplatserna är:

Ica, vid miljöstationen, 88:an, Rådmannen/Värendsgatan, Bryggaren, Högåsen, Hamrarna, korsningen vid Hyllteknik, Odlingsvägen, vid miljöstationen

När det serveras kyrkkaffe eller kyrksoppa efter gudstjänsten kan du boka hemresan antingen direkt när gudstjänsten slutar eller efter måltiden.

Kyrkbil erbjuds endast när det står med på sidan 15, på vår hemsida och i annonser i Smålandsposten och Lokaltidningen.

Alla behöver vi någon

Någon att tala med, hemma eller på sjukhuset. Hjälptill vårdcentral och sjukhus, apoteksärenden eller liknande.
- Hör av dig, vi finns till för dig.

Diakonala Teamet & Diakonigruppen

Malin Hjertquist tel 17780
Maria Magnusson tel 17788
Markus Stenkilsson tel 17782

Svenska kyrkan

ALVESTA FÖRSAMLING

Här når du oss:

EXPEDITION Mån-tors kl 10-12, 13-15,
fre kl 10-12

Telefon: 177 70

Kanslist: Cilla Björknert

Besöksadress: Kyrkans hus,

Prästgårdsvägen 6, Alvesta

Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta

Bokning av lokaler 177 70

E-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

E-post till anställda:

fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

KYRKOHERDE

Elisabet Cárcamo Storm 177 86

KOMMINISTER

Annesophie Färdigh 177 98

KYRKOKAMRER

Mats Edenvärn 177 73

EKONOMIASSISTENT

Lilian Hedstig 177 71

KOMMUNIKATÖR/ADMINISTRATÖR

Anne Björck 177 93

DIAKONALA TEAMET

Malin Hjertquist 177 80

Markus Stenkilsson 177 82

Maria Magnusson 177 88

PEDAGOGER

Helena Kronstrand 177 76

Christina Elmersson 177 78

Louise Persson 177 77

KANTORER

Mia Claesson 177 75

Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOGRÅRD

Mikael Hjertquist 177 94

VAKTMÄSTARE

Skogskyrkogården 177 96

Lekaryds kyrkogård 177 96

Alvesta kyrkogård 177 91

Härlövs kyrkogård 177 91

Hjortsberga kyrkogård 177 95

Kvenneberga kyrkogård 177 95

FÖRSAMLINGSVÄRD

Linda Ahlberg 177 99

KYRKSKOLAN

Christina Elmersson 177 78

www.svenskakyrkan.se/alvesta

SWISHA GÄRNA!

I Alvesta församling erbjuder vi möjlighet att swisha när du vill lämna kollekt.

Våra swishnummer är:

Alvesta kyrka 123 023 0375

Skogskyrkan 123 170 6639

Lekaryds kyrka 123 371 8442

Hjortsberga kyrka 123 291 8696

Härlövs kyrka 123 465 7110

Kvenneberga kapell 123 664 1849

Kyrkan Mitt i Byn 123 267 8498

NÄSTA NUMMER AV *Kyrkliv i*
ALVESTA FÖRSAMLING
KOMMER UT 24 NOVEMBER

GUDSTJÄNSTER

SÖN 25 OKT 20 sön e tref

10.00 Himlaliv

Hjortsberga kyrka
Elisabet Cárcamo Storm

18.00 Rastplats

Härlövs kyrka **OBS! KYRKA**
Martin Wikerstål

LÖR 31 OKT Alla helgons dag

14.00 Minnesgudstjänst

Hjortsberga kyrka
Ulrica Carlberg och Ulrika Runesson,
sång,
Johan Runesson, gitarr
Annesophie Färdigh

18.30 Minnesgudstjänst

Lekaryds kyrka
Philip Cárcamo Storm, sång
Elisabet Cárcamo Storm

SÖN 1 NOV Sön e alla helgons dag

14.00 Minnesgudstjänst

Skogskyrkan
Linda Pettersson, sång
Annesophie Färdigh

15.30 Minnesgudstjänst

Härlövs kyrka
Linda Pettersson, sång
Elisabet Cárcamo Storm

17.00 Minnesgudstjänst

Alvesta kyrka
Linda Pettersson, sång
Annesophie Färdigh

17.30 och 19.00

”När sorgen drabbar”

– temagudstjänst om att möta
och hantera sorg
Lekaryds kyrka
Philip Cárcamo, sång
Mattias Welin, bas
Gunilla Erikson, piano/orgel
Idé och manus: Helena Kronstrand
och Elisabet Cárcamo Storm

SÖN 8 NOV 22 sön e tref

10.00 Himlaliv

Hjortsberga kyrka
Martin Wikerstål

18.00 Sjung för Guds skull

Kvenneberga kapell
Martin Wikerstål

SÖN 15 NOV Sön f domsöndagen

11.00 Himlabromässan

Alvesta kyrka
Annesophie Färdigh

18.00 Ro för själen

Lekaryds kyrka
Annesophie Färdigh

SÖN 22 NOV Domsöndagen

10.00 Himlaliv

Hjortsberga kyrka
Elisabet Cárcamo Storm

18.00 Rastplats

Härlövs kyrka
Elisabet Cárcamo Storm

SÖN 29 NOV 1 sön i advent

11.00 Musikgudstjänst

Lekaryds kyrka
Lisa Petersson, sång
Elisabet Cárcamo Storm

18.00 Adventsmusik

Hjortsberga kyrka
Kors & Tvärs, sång och musik
Elisabet Cárcamo Storm

Med reservation för ändringar.
För mer information se www.svenskakyrkan.se/alvesta.

**VI FÖLJER RIKTLINJER GÄLLANDE COVID-19,
VILKET GÖR ATT PLANER KAN ÄNDRAS.
KOLLA DÄRFÖR PÅ VÅR HEMSIDA OCH I ANNON-
SER VAD SOM GÄLLER OM DET BLIR FÖRÄND-
RINGAR I RIKTLINJERNA FRÅN MYNDIGHETERNA.**

Döden är livsviktig

Ja, det är den verkligen! Vi lever ibland som om vi är odödliga. Även om döden innebär sorg och saknad och kan vara svår, så är döden livsviktig! Den kommer sällan när det passar och det är egentligen det enda i ditt liv du inte kan ändra på eller komma undan. Döden är en del av livet!

Livet gör saker med oss utan att fråga om lov, utan att kolla efter om det passar just nu eller om vi orkar. Det kommer dagar då allt skaver och gör ont, då det känns som livet bara tar. Nu i allhelgonatid kan sorgen drabba oss som ett hårt slag, oavsett om sorgen är ny eller gammal.

Hur vi tänker kring döden kan vara väldigt olika och hur vi känner inför hur det blir efter döden är också väldigt individuellt. Vissa av oss är rädda, osäkra på hur det blir när jordelivet tar slut. Vissa av oss är trygga i att det blir en fortsättning. Jag är en av dem som är säker på jag kommer tillbaka till Gud. Jag vet ju så klart inte hur det är där, men det gör det hela mer spännande tycker jag. **Jag vet att Gud famnar mig!**

Sorg går inte över av sig själv och inte utan arbete. Det är en sorgprocess som du måste igenom, inte runt eller hoppa över. Igenom!

Kanske blir livet inte som förr, kanske går sorgen inte riktigt över. Men sorgen lär du dig leva med, det gör fortfarande ont, men på ett annat sätt.

Jag önskar att jag kunde krama om dig, hålla dig i handen, bära dig igenom. Men det är din resa! Vi kan dock finnas för varandra. Finnas, lyssna, dela och krama om! Det tycker jag hjälper.

Det finns en berättelse om en kvinna som förlorat sitt barn. Förtvivlad går hon till mästaren och undrar om han kan ta bort hennes sorg som gör så obeskrivligt ont. Mästaren svarar "Ja-visst, det kan jag, men för att göra det behöver jag ett senapskorn från ett hem helt utan sorg och smärta. Hämta det till mig, så skall jag hjälpa dig."

Kvinnan ger sig ut och letar. I vilka hem hon än frågar får hon samma svar. "Jo, senapskorn har vi, men sorg har vi inte varit utan." Kvinnan går vidare och får samma svar överallt. Men något annat händer också; berättelser och känslor delas, förståelse och omsorg gör att det känns lite lättare. Det gör inte riktigt lika ont längre. Kvinnan fann inget senapskorn, mästaren tog inte bort hennes sorg eftersom vägen ut, var igenom!

Annesophie Färdigh, präst

